

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Unificare cu furca. — Degrevarea debitorilor ipotecari de orice fel (deci nu numai a celor agricoli). — Chestiunea Guvernatorului Băncii Naționale. — Criza din Germania. — Modificarea legii executărilor silite. — *Cronica:* Cassa partidului Național Țărănesc. — Creditele ipotecare acordate în 1930. — Taxele de timbru la vânzări prin bursă. — Averele statului Român în păduri. — Societățile de asigurare din România. — Ministru al Industriei și Comerțului. — Nouile monete metalice. Cursul valorilor la București.

Unificare cu jurea.

Când în 1918 în ziua de 1 Decembrie la Alba-Iulia s'a declarat unirea națională a teritoriilor românești din fosta Ungarie cu Țara Românească, cea dintâi măsură a fost să se instituie acel regim transitoriu al „Consiliului dirigent” pentruca la umbra unor măsuri studiate, întregul complex al problemelor cari se puneau atunci: juridic, economic și social să capete un cadru de perfectă armonie în noul stat român. Oricât de criticată a fost deci instituțiunea menționată, din acest punct de vedere, rolul ce trebuia să-l aibă nu i se poate contesta.

Pentruca în afară de Ardeal celelalte provincii românești cari s'au urnit într'un bloc aproape concomitent, trăiseră și ele sub regimuri diferite în această privință. Iar dacă în ce privesc problemele economice și sociale, ele puteau fi cu timpul ușor impuse într'un cadru de unitară manifestare a statului român întregit, problema juridică — unificarea legislativă — cerea de sigur o amănunțită studiere.

Dar — există un dar — prin împrejurări neînțelese și cari nu intră în cu-

prinsul acestui articol, problema care constituia cadrul cel mai caracteristic în manifestarea noului stat românesc în ce privește unitatea sa organică, a fost tot așa de terfelită și de imperfect adaptată ca și toate celelalte. Unificarea legislativă a fost o tot așa de rotundă bilă, pe care regimurile cari s'au succedat la cârma țării, au învățit-o după împrejurări în toate sensurile. Așa că în domeniul diferitelor coduri cari guvernează viața în diferitele provincii românești, nici o punte de trecere nu s'a făcut, iar diferitele articole unice ce s'au adaus sau s'au șters în diferite ocazii fără nici o normă și fără nici un sistem, mai mult au contribuit ca să măriască haosul. Ar părea că la mijloc e un făcut: cu cât am avut mai multe domenii de studiu într'o direcție oare-care, cu atât mai nepăsător le-am neglijat, iar când ne-a strâns chinga, am înfiripat la iușeală proiecte de legi studiate de teoreticieni în diferite birouri și cancelarii, fără nici o supra-punere pe ceea ce trebuiau să consacre.

Și nu ne mirăm că parlamentele averescane sau liberale au procedat după această metodă. Ele aveau doctrinari cari nu se încadrau deloc în legislațiile rusești, austriace sau ungare, pentru ca să fie convinși că pot scoate din acestea ceva bun și potrivit țării românești. Ceea ce formează paradoxul chestiunii, este, că însuși partidul național-țărănesc, a ignorat cu desăvârșire aceste elementare lucruri. Astfel legea administrativă a fost scoasă tot ad-hoc dintr'un alambic în care fiecare teoretician își puse cunoștințele și cari n'au fost prealabil amestecate. Evident, intenția cu care s'o adus această lege, a putut

să porniască din convingeri nobile și înalte. Dar ne întrebăm ce a rămas din aceste intenții? Pentrucă nu trebuie să uităm că același guvern care adusese legea menționată își și făcuse convingerea că ea trebuie radical modificată. Însemnează această, reușită sau eșec? De sigur că eșec. Astfel nu ne putem închipui ce motive ar fi pledat pentru reformarea unei legi de cea mai mare importanță pentru viața statului după numai un an de aplicare. Doar faptul că se schimbaseră între timp ministrul de interne? E absurd să credem acest lucru. Pentrucă atunci am ajunge la concluzia, că dacă există ceva în această țară care să constituie o sursă importantă de economii, ar fi diurna parlamentarilor. Cum nu putem să credem însă că modificările ar fi un joc al parlamentelor, atunci rămâne bine stabilit adevărul, că legea administrativă votată și promulgată în anul 1929, n'a corespuns așteptărilor.

E cu atât mai curioasă această constatare, cu cât însași expunerea de motive ce însoțea legea, zicea:

„Orice lege care corespunde la nevoile mari și reale ale unei țări și mai cu seamă o lege de organizare administrativă merită să încadreze viața politică, să organizeze activitatea și munca unei națiuni, nu poate fi un elaborat artificial, o compilație de bibliotecă sau un produs al ingeniozității vreunui ministru care ca un demiurg din haos un univers.

În ce privește mai cu seamă organizarea administrativă a unui stat, normele acestei organizări și prin urmare cuprinsul și economia generală a legii — dacă această rezumă în adevăr un progres real în dezvoltarea socială — sunt întotdeauna impuse de condițiunile concrete ale vieții de stat și de cele mai multe ori sunt determinate de necesitățile momentului istoric cu atâtă precizie, încât fantezia și geniul creator al autorului legii, sunt puse la cele mai stricte îngăduiri“¹⁾

Iată deci că dacă s'ar fi urmat strict relațiile rândurilor de mai sus, n'am fi ajuns să constatăm că o lege atât de fundamentală în viața unui stat ca cea

¹⁾ Vezi Biblioteca legilor uzuale adnotate, Lege pentru organizarea administrațiunii locale pag. 174.

administrativă, necesită revizuirii radicale abia după un an dela elaborarea ei.

Am lucrat deci ca din eprubetă. Și e cu atât mai condamabil acest fapt, cu cât ne aducem cu toții aminte de câtă grabă s'a pus pentru ca legea să fie votată. Iar unde paradoxul atinge culmea este faptul că o lege administrativă fusese votată cu patru ani înainte și botezată de unificare.

Desigur că în domeniul juridic al vieții românești multe sunt încă de făcut. Dar și ceea ce s'a înfăptuit, nimic metodice n'a avut la bază. Aceasta poate și din cauza că politica și-a vârat mereu coada. Cauza principală este însă că nu s'a însărcinat o comisiune de oameni cunoscători cari fără nici o influență la schimbarea guvernelor, dar mai cu seamă fără nici o pretenție de teoreticieni, să lucreze în liniște și să prezinte la momente oportune ceea ce ar trebui. În loc de aceasta, fiecare guvern a găsit de cuviință să se războiască cu „Consiliul legislativ“ și cu „Înalta curte de casație“, cele două instituțiuni cari erau aduse mereu în situațiunea de a pune la punct constituționalitatea legilor.

Teoreticienii nu ne-au lipsit nici odată și în nici un domeniu. Dar cea mai importantă calitate a unui teoretician e să fie în stare să-și adopteze teoriile în conformitate cu structura istorică și cu viața socială a oamenilor și locurilor. Numai în acest caz teoreticianul poate crea. Altfel nimic nu se alege de teoriile sale. Și e cazul să amintim aici că de acest lucru e învinuit unul dintre cei mai de seamă frunțași ai vieții și culturii românești dl Rădulescu-Motru, profesor la Universitatea din București. Astfel dl Naie Ionescu, acum câțva timp în „Cuvântul“, arată că deși superioare ca plan de înălțime al inteligenței, aporturile științifice ale dlui Rădulescu-Motru, s'au putut câtuși de puțin altoi pe situația dela noi, ei au rămas pure teorii abstracte. Iar învinuirea de mai sus e consacrată chiar de Titu Maiorescu, marele întemeietor al învățământului filozofic la noi în țară.²⁾ Între cei doi profesori de filozofie; Titu Maiorescu și Rădulescu-Motru, chiar această e deosebirea fundamentală: până când

²⁾ Ioan Petrovici: Studii istorico-filozofice pag. 230.

primul deși putea să desfășoare în posesiunea unei rare inteligențe și al unui puternic contact cu viața spirituală a Apusului cele mai superioare teorii din domeniile metafizice, s'a sacrificat pe sine însuși mulțumindu-se să se țină la înălțimea cunoștințelor filosofice din țară și mai cu seamă să pună ordine în acest domeniu, cel de al doilea desvoaltă permanent la teorii fără nici o considerare la asperitățile și nivelul înțelegerii lucrurilor dela noi.³⁾ Dacă teoreticienii nu ne-au lipsit, ne-au lipsit oamenii cari să facă un apostolat din sinteza teoriilor lor, la noi acasă.

Ne-am jucat deci mereu în toate domeniile. Iar acum în cazul unui guvern de tehnicieni, deci când ne așteptăm mai puțin ni se rezervă o nouă surpriză: se anunță unificarea legislativă nu printr'o serie de reforme prealabil studiate, ci prin extinderea legilor Vechiului Regat peste toate provinciile țării. Departe de noi gândul de a afirma că Vechiul Regat nu va fi având legi cari să corespundă acestei înalte misiuni dar unificare. Dar tot așa de departe este de noi posibilitatea de a afirma că provinciile alipite nu vor fi posedând anumite legiuri cari să facă față cu succes unei unificări. Dacă e așa, unificarea ar fi trebuit să înceapă printr'o cercetare temeinică a diverselor legiuri astăzi în vigoare în țara românească și pe tot atâtea coloane să se arate avantajile și dezavantajile lor până când însumând pe toate cari pledează pro și contra, vom fi în stare să alegem într'un mod optim, ceea ce ne lipsește.

Ori din informațiunile ce le avem, dl Ministru de justiție Hamangiu, trecând la enunțarea preocupărilor ce-l frământă la departamentul ce ocupă, a găsit că pășind la unificarea legiferărilor, este necesar să scoată din funcțiune, instituțiunea notarilor publici. Nu știm de ce dincolo această instituțiune inspiră atâtea oroare. Fapt este că cu aceeași prejudecată, dl Stelian Popescu pe când era Ministru de justiție, a scos din vigoare, notariatul public în Basarabia. Și oroarea și prejudecata nu-s deloc justificate. Noi credem că din contră, tot ceea ce degreveză direct autoritățile judecătorești,

astăzi când se face atâtea economie la personal, când procesele cele mai simple durează cu anii, când statul nu găsește bani pentru a menține bunul mers al mecanismului său, notariatul public este ceva așa bine venit, încât nici nu s'ar putea gândi cineva la desființare. Și e perfect adevărat că viața economică are mari avantaje depe urma acestei instituțiuni. Pentru că în loc ca cetățeanul să suie și să coboare scările judecătorei pentru o procură pe care vrea s'o legalizeze, sau pentru un alt act de această natură, să dea o petiție care să fie înregistrată, parafată și rezoluționată, vine la notarul public și lucrul e gata în cinci minute.

La judecătoreie primul cuvânt ce s'ar spune, ar fi de sigur: vino mâine. E și natural, când cererea trebuie să treacă ca ori unde există o ierarhie prin diferitele aprobări. Iar cel înșirat, e numai un exemplu din cele multe.

Pledăm pentru studiarea mai profundă a unificării legislației, pentru că tot dl Hamangiu anunță în ce privește cambia, o prevedere a dreptului cambial din Ardeal pe care urmează s'o extindă în toată țara. Se știe că aici cambia odată emisă are o putere executorie și o procedură rapidă care face ca creditorul să între în scurt timp în posesia capitalului împrumutat. Ceea ce nu e cazul în Vechiul Regat. Ori prin modificarea codului de comerț ce tot D-sa preconizează să facă investirea cambiei cu titlu executorie, nu însemnează altceva decât aducerea ei la nivelul la care se găsește astăzi în Ardeal.

Iată deci două exemple din cari se poate vedea că departe de a pretinde că viața juridică a provinciilor românești este cu totul de aruncat, din contră, ea poate prezenta cazuri specifice. Dealtfel să nu uităm un singur moment că oricum s'ar greșa codurile în diferite articole, ele toate pornesc dela aceeași bază, pentru că vorba unui distins jurist: poți să fi în China și dacă vinzi ceva, urmarea naturală e, că trebuie să capeți o contra-valoare. Nu este deci nici un motiv să credem că Austriacii, Ungurii și Rușii, împrumutaseră codurile din niscaiva spații interastrale. Toată viața juridică a Europei e încadrată doar în dreptul roman și german, cu amputările cari li s'au adus

³⁾ Vezi ibidem pag. 231.

acestora în decursul timpului. Astfel stând lucrurile, în momentul când un guvern de specialiști pleacă la muncă, noi sperăm că această muncă va fi mai rodnică și mai fecundă, decât a guvernelor politicaniste.

E adevărat că schimbările anunțate au stârnit proteste cari au ajuns până la dl Ministru-președinte N. Iorga. Și e cu atât mai paradoxală o legiferare pripită și fără sens a actualului guvern, cu cât însuși șeful acestuia nu odată a declarat dela instalarea sa și până acuma, că va nimici cadrele haotice și neviabile ale legiferărilor de până acuma, transformându-le în elemente legate de dezvoltarea socială și tradițională a acestei țări. E tocmai ce așteaptă țara dela un guvern, al cărui Ministru de justiție trebuie să dovedească că erudiția sa e strâns legată de viața acestui pământ românesc și nu va rămâne o stearpă teorie iar al cărui șef este istoricul și sociologul cel mai cunoscător, al tradiției în care s'a dezvoltat acest popor, indiferent de provincie.

Ing. GH. BRĂNDUȘ.

Degrevarea debitorilor ipotecari de orice fel (deci nu numai a celor agricoli!)

Este știut că în urma devalorizării produselor agricole, debitorii agricoli au ajuns într'o situație precară și mare parte dintre ei sunt amenințați să-și piardă tot avutul lor, în unele cazuri fără vina lor. Pentru asanarea acestor datorii acum un an au făcut un plan dnii Madgearu și Manoilescu foști miniștrii ai guvernării național-țăraniste. În ultimul timp aceste planuri sunt tot mai numeroase, să nu amintim altul decât al dlui Simionescu-Bârlad sau Cassa de amortizare propusă de dl general Averescu. — Publicăm acum planul distinsului nostru colaborator dl Șofron Roșca, fără însă a-i împărtăși vederile D-sale. Iată articolul:

— De ce „rentă” cu cupon garantat de Stat și nu „bilete de Stat” garantate de Stat în baza imobilelor (moșii, case, păduri, terenuri industriale etc). ipotecate și cesionate Statului, sau unui interpus al Statului?

Iată un plan de conversiune a datoriilor ipotecare, în înțelesul de mai sus:

1. Banca Națională a României să fie printr'o lege specială autorizată, **ca în numele și sub garanția Statului** să preia dela băncile particulare și chiar dela particulari — dar, în cazul acesta, tot prin intermediul unei bănci particulare — pe cale de cesiune (fără timbre) toate sarcinile ipotecare de orice fel (deci nu numai cele agricole) cari nu trec de exemplu de 80% din valoarea imobilelor ipotecate, valoare calculată după venitul actual și după alte criterii, cari ar putea arăta refacerea unei rentabilități normale cu o administrație normală.

2. Banca Națională va plăti pe actualii creditori ipotecari (băncile particulare) cu numerar prin emiterea unor noi și speciale bilete de circulație, *garantate, acestea, de imobilele cesionate Băncii și de Stat*. Aceste bilete de bani noi vor fi investite cu drept de circulație obligator pentru oricine în interiorul țării, și vor fi primite, firește, de toate autoritățile de Stat în plată. Tot în acest fel de bani se vor face și achitățile ratelor la împrumuturile astfel cesionate.

3. Împrumuturile cesionate Băncii Naționale (recte Statului) vor fi a se amortiza într'un interval de 20—50 de ani pe lângă o dobândă de 2% (doi la sută) plus procentul necesar de amortizare (după categoria imobilului și dorința debitorului respectiv) și plus 1—2% pentru cheltuelile de administrație.

4. Banca Națională ca creditor general (substituită Statului) neavând o organizare destul de ramificată și de detailată spre a se putea îngriji de administrarea acestor multe, mici și resfirate împrumuturi, contactul cu debitorii și încassarea ratelor semestriale va rămâne să-l îndeplinească tot vechii creditori (băncile particulare) pentru un minim comision din cel încassat de Bancă.

5. Ca supra-garanție pentru Banca Națională, respectiv pentru Stat și deci pentru „Banul de circulație internă”, băncile cedente pot rămâne și ele în anumite cazuri — dacă nu în toate — răspunzătoare.

6. În maximum 50 de ani aceste datorii ipotecare ar fi complet amortizate și noile „bilete” de bani scoase din circulațiune.

7. Eventuala diferențiere ce s'ar forma, poate, între biletul acoperit cu *aur* (această absurditate a sistemelor valutare de azi) și între biletul „de Stat” acoperit cu *imobile*, deci cu parte reală din averea noastră națională, *nu ar fi, cred, un așa de mare rău, cum este astăzi atrofierea întregii noastre vieți economice, paralizarea creditului și depresiunea morală a cetățenilor*, a celor buni și de bună credință, cari văd azi *inutilitatea străduințelor lor* de a mai munci, în imposibilitatea de-a aduna atât cât le este absolut necesar pentru traiu și pentru împlinirea datorințelor de cetățeni față de Stat.

*

Nota: Cel mai mare inconvient — și eu cred că singurul; — al „biletului (banului) de Stat” va fi diferențierea (disagio) ce probabil că se va produce între acesta și biletul Băncii noastre de emisiune, cu tot cursul forțat, ce i se va impune celui dintâtu. Dar oare Renta împroprietării (actuală) și tot astfel Renta de conversiune a „datorilor agricole” **preconizată recent** în scopul degrevărilor agricole (*de ce numai a celor agricole?!*), cea dintâtu nu stă azi abia 44% și a doua nu va fi la fel sau chiar sub această cotă din momentul emisiunii ei?

Circulațiunea de bunuri va fi în schimb, incontestabil mai ușurată prin „banul” de Stat, decât prin „rentă” cu cupon garantat de Stat. Banca Națională a României nu va avea nimic de suferit, ea nefiind decât interpusul Statului, ștocul ei metalic nefiind grevat cu nimic.

București.

S. ROȘCA.

Chestiunea Guvernatorului Băncii Naționale.

Am anunțat și noi în numărul nostru trecut, că în procesul dlui Dem. Burilleanu, pentru re-integrarea sa în postul de Guvernator al Băncii Naționale, post din care a fost revocat de fostul guvern, forurile în cădere au dat câștig de cauză dlui D. Burilleanu.

După pronunțarea sentinței urmând demisia Guvernatorului dl C. Anghelescu au început tratative cu dl Burilleanu asupra felului cum să se soluționeze chestiunea aceasta delicată și complicată. Guvernul a propus dlui D. Burilleanu să-și reocupe, pentru a avea deplină satisfacție, postul de Guvernator pe timp de 24 de ore, apoi să renunțe dsa la demnitatea avută, la care să fie numit dl C. Anghelescu, guvernatorul care a demisionat.

Soluția aceasta n'a fost primită nici de dl Burilleanu și nici de dl Anghelescu. Acesta din

urmă a persistat pe lângă demisia sa, pe care însă guvernul n'a acceptat-o și a făcut recurs la Casație contra decisiunii Curții de apel.

La 14 crt. apoi întreaga chestiunea aceasta a luat o întorsătură cu totul neașteptată și senzațională.

Dl C. Anghelescu, contrar declarațiilor sale repetite, de a nu participa la lucrările conducerii Băncii Naționale până nu se va pronunța și înalta Curte de Casație, asupra litigiului, în ziua de 14 crt. înainte de masă și-a reluat activitatea la Banca Națională.

În aceeași zi Regele acceptând, demisia ministrului de comerț și industrie dl M. Manoilescu, acesta a fost numit *Guvernator la Banca Națională a României*, în locul dlui C. Anghelescu.

Cu numirea aceasta chestiunea guvernatorului băncii noastre de emisiune este deocamdată rezolvată.

Hotărârea Curții de casație în chestiunea reintegrării dlui Burilleanu în postul avut este cu viu interes așteptată de cercurile financiare și politice ale țării.

Criza din Germania.

Germania se luptă deja de mai multă vreme cu o gravă criză financiară, ce a fost, până nu de mult, cu abilitate mascată.

În cercuri restrânse însă situația strâmtorată a Germaniei era cunoscută.

Intervenția lui Hoover pentru amânarea plății datorilor de războiu, pe timp de un an, a fost una din măsurile cu care se intenționa ajutorarea Germaniei, și ea s'a făcut la cererea directă a lui Hindenburg.

Păsuirea datorilor de războiu însă n'a fost suficientă pentru a o opri ori a ameliora criza, care a izbucnit cu mai mare violență.

Mai multe bănci importante au închis ghișeele, între acestea cea mai mare senzație a produs închiderea ghișeelelor la banca „Darmstädter und National Bank” una din băncile cele mai mari ale Reichului, cu numeroase sucursale în provincie.

Deponenții din diferitele părți ale Germaniei au asediat băncile pentru a-și retrage depozitele și străinătatea a început a-și retrage și ea disponibilitățile dela bănci.

Pentru a împiedeca nașterea unei paniei generale, cu consecințe incalculabile, Consiliul de miniștri al Reichului a decis să acorde garanția Statului pentru depozitele și lichidarea conturilor băncii „Darmstädter und National Bank”.

Guvernul a luat mai departe o serie de dispoziții excepționale pentru liniștirea spiritelor

agitare și evitarea unui dezastru complet financiar economic.

Însuși guvernatorul Luther dela Reichsbank, a plecat în străinătate, la Londra și Paris, pentru a solicita și obține credite urgente, în scopul ca banca de emisiune să poată satisface obligațiilor sale și să mențină cursul monetei.

Evenimentele din Germania au avut repercusiuni și asupra Austriei și Ungariei.

Situația din Germania și desfășurarea crizei este privită cu multă îngrijorare de cercurile financiare din Londra și Paris, căci dată fiind solidaritatea financiară internațională, o eventuală prăbușire financiară a Reichului ar avea pretutindeni cele mai grave consecințe.

De aceea se crede că „finanța europeană“ și în prima linie finanța franceză, cu puternicele sale mijloace financiare, va interveni pentru salvarea Germaniei, împreună cu băncile americane căci Guvernul american, prin planul Hoover, socotește a fi făcut tot, ce se putea face oficial.

Franța însă cere, secundată de Anglia, în schimbul noului sacrificiu, ce va aduce, garanții politice: renunțarea la uniunea vamală cu Austria și la construirea unui nou cuirasaș și garanții pentru întrebuițarea sumelor rămase disponibile prin aplicarea moratorului, precum și recunoașterea granițelor orientale, în special ale Poloniei.

Aceste cereri sunt vii și cu asprime comentate de o parte a presei din Germania, dar și de unele ziare săsești dela noi, *) cari le cualifică drept șantaj.

Și garanțiile cerute totuși vor trebui date dacă este să se evite prolongirea crizei, ce poate deveni dezastruoasă, nu numai pentru Germania, ci și pentru străinătate.

Modificarea legii executărilor silite.

Legea pentru unificarea unor dispozițiuni referitoare la executarea silite publicată în „Monitorul Oficial“ Nr. 152 din 11 Iulie 1930, se modifică după-cum urmează:

Art. 2. — În termen de 8 zile dela comunicarea comandamentului sau încheierii ordonând executarea debitorului nemulțumit de valoarea fixată de creditor, va putea cere instanței de executare prețuirea bunurilor.

Cererea va fi făcută în atâtea exemplare câți creditorii urmăritori sunt.

*) Pentru Franța aceste ziare nu au decât cuvinte de ocară cu ori și ce prilej, manifestând un șovinism exagerat.

Prin ea debitorul va face alegere expresă de domiciliu în localitatea unde se află sediul instanței de executare sub sancțiune de nulitatea cererei.

La cerere sau cel mai târziu până în ajunul zilei fixate pentru judecarea ei, debitorul va alătura un certificat eliberat de percepția respectivă constatând valoarea la care bunul ce se urmărește a fost impus, precum și orice alt act de cumpărare sau de închiriere din care tribunalul ar putea deduce valoarea aceluși bun.

Odată cu cererea de prețuire, debitorul va depune și taxele de citațiuni necesare pentru citarea creditorilor urmăritori sub sancțiunea de a fi considerat decăzut din cerere.

Prețuirea nu mai este necesară, dacă anterior bunul urmărit a fost evaluat în urma cererii de urmărire a altui creditor.

Art. 3. — Indată după primirea cererii pentru stabilirea prețului, președintele instanței de executare îi va fixa un termen de maximum 5 zile și de maximum 10 zile și va dispune citarea părților și comunicarea cererii fiecărui creditor urmăritor.

Judecarea cererii va avea loc de urgență în camera de consiliu.

În instanța de fixarea prețului va putea interveni orice alt creditor privilegiat sau ipotecar, rezultând din registrele de sarcini sau din cartea funduară fără a provoca însă anulanarea judecării cererii.

Art. 4. — Instanța de executare, ascultând toate părțile, va stabili valoarea fiecăruia din imobilele urmărite ținând seamă, după apreciere de valoarea lui rezultând din actele de cumpărare, de valoarea locativă rezultând din ultimele contracte de locațiune sau de valoarea locativă care a servit de bază la ultima impunere înmulțită cu 20, iar în caz de lipsă sau de insuficiență a acestor elemente, de valoarea bunului constatată printr'o descindere locală s'au printr'o expertiză.

Încheierea dată asupra determinării prețului se pronunță fără drept de apel și este susceptibilă de recurs numai odată cu ordonanța de adjudecare.

În afișe și publicațiuni se va menționa sub, sancțiune de nulitate, valoarea fiecăruia din bunurile urmărite determinată conform acestui articol.

Art. 6 al. 3. — Suma dela care încep strigările va fi cea fixată prin încheierea instanței, redusă cu 25% sau, în lipsă, cea fixată de creditor.

Art. 9. — Instanța de executare, apreciind, va putea încredința păstrarea bunurilor nemulțumite urmărite altei persoane decât debitorul.

În acest caz debitorul nu va putea fi îndatorat să se strămute din imobilul în care locuiește, — putând fi încă obligat să se restrângă la încăperile și accesoriile necesare lui și familiei sale.

Arendarea sau închirierea imobilelor urmărite nu va putea fi făcută de conservator și nici de către debitorul în păstrarea căruia s'au lăsat bunurile, decât cu autorizația instanței.

Pentru celelalte acte de administrație ale conservatorului, acesta este dator a le supune, la fiecare 6 luni, aprobării instanței. Aceeași obligațiune incumbă și debitorului în păstrarea căruia s'au lăsat bunurile.

Când conservatorul sau debitorul nu îndeplinesc condițiunile stabilite din aceste două alineate, instanța la cererea creditorului urmăritor, sau a ori-cărei alte persoane interesate, va dispune înlocuirea și numirea altui conservator.

În toate actele privind conservarea bunului urmărit instanța se va pronunța numai după ascultarea debitorului și a creditorului urmăritor, ceilalți creditori vor putea însă interveni în instanță chiar și fără citare.

Intervenția se va face printr'o simplă petiție.

Înceierea de îndepărtare a conservatorului este executată de drept. Salariul conservatorului nu va putea depăși 10% din veniturile neto încasate.

Art. 10. — Dispozițiunile referitoare la fixarea prețului se aplică și urmăririlor în curs în cari prețul imobilelor nu a fost încă fixat prin încheierea instanței, chiar dacă se va fi ordonat o expertiză în cauză.

Art. 11 al. 1. — Vânzarea silită a cerealelor la producători nu va putea avea loc mai înainte de culegerea lor. Ele vor putea fi însă sechestrate până la această dată.

Art. 15. — Citațiunile și orice acte de procedură prevăzute în prezenta lege se vor emite din oficiu de greșa instanței. Îndeplinirea procedurii se va face potrivit legilor judecătorești, iar acolo unde acesta nu este în vigoare, prin agenții administrativi.

CRONICA.

Casa partidului Național Țărănesc s'a înființat în București cu capital de 6 mil. Lei. Acțiunile s'au semnat în modul următor: Ion Mihalache fost ministru de agricultură 1 mil. Lei; George G. Mironescu fost ministru-președinte 1 mil. Lei; Popovici Mihail fost ministru 1 mil. Lei; Gr. Iunian fost ministru 1 mil. Lei; Virgil Madgearu fost ministru 1 mil. Lei; Mihail Ghelme-

geanu fost deputat 500.000 Lei; Ion Lugoșianu fost ministru 500.000 Lei. Membrii primei direcțiuni sunt d-nii: Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Al. Daida-Doevod, G. G. Mironescu, M. Popovici, Gr. Iunian, Virgil Madgearu, Teofil Sauciu Săveanu și Pantelimon Halipa. Sediul casei este la București.

Creditele hipotecare acordate în 1930.

După o statistică compusă de Ministerul justiției suma totală a creditelor hipotecare acordate și înscrise la secțiunile de notariat al tribunalelor din Vechitul Regat și din Basarabia se cifrează cu Lei 5 miliarde 600 milioane rotund, 18.753 hipoteci. În anul precedent 1929 au fost 22.400 hipoteci în sumă de 6 miliarde 300 milioane.

Plasările hipotecare din Ardeal sunt evaluate la 5¹/₂ miliarde Lei.

Astfel că pentru țara întregă datorile hipotecare înscrise în 1930 ar face Lei 11 miliarde.

Taxele de timbru la vânzări prin bursă

au fost reduse la efectele cu dobândă fixă dela 1:32 la mie la 0:20 la mie. La acțiuni dela 2:64 la mie, la 0:60 la mie și la mărfuri dela 2:64% la 0:25%.

Averea statului Român în păduri este estimată la Lei 17 miliarde 487¹/₂ milioane. Întinderea pădurilor este de 2.045.831 hectare.

Bilanțul „Casei autonome a pădurilor statului” prezintă un activ total de Lei 18¹/₄ miliarde și la un capital de Lei 17¹/₂ miliarde, un venit brut de Lei 67¹/₂ milioane și un beneficiu net de de Lei 66 milioane rotund.

Societățile de asigurare din România.

Capitalul societar al societăților de asigurare din țară (24 la număr) se cifrează la finele a. tr. cu Lei 359.720.000.— Rezervele ordinare cu Lei 210 milioane rotund și rezervele tehnice și matematice cu Lei 2 miliarde rotund, fiind în creștere față de 1929 cu Lei 86¹/₂ milioane.

Beneficiul realizat de soc. de asig. în 1930 a fost de Lei 73.928.707.— Suma totală a activelor se cifrează cu Lei 3 miliarde 737 mil. rotund.

Totalul primelor realizate a fost de Lei 1 miliard 600 mil. rotund, iar a daunelor plătite de Lei 606¹/₂ milioane.

Ministru al Industriei și Comerțului în locul dlui M. Manolescu, trecut ca Guvernator la Banca Națională a fost numit dl Ing. Vasilescu-Carpen, rectorul Politehnicei din București.

Nouile monete metalice à Lei 10 și Lei 20, au fost puse în circulațiune la 15 crt. prin Banca Națională și sediile ei din provincete.

Pentru a se putea cunoaște greutatea, dimensiunile, culoarea și celelalte părți caracteristice ale acestor monezi, se dau următoarele relațiuni:

Piesele de 20 Lei au un diametru de 27 mm, și 7,5 grame greutate. Piesele de 10 Lei au un diametru de 23 mm. și 5 grame greutate. Marginea pieselor este zimțată, iar culoarea lor galben-arămiu.

Piesele de 20 Lei poartă pe o față efigia M. S. Regele Carol II-lea, iar pe cealaltă față o horă formată din 4 țărănce, întocmai ca la vechile monezi de 20 Lei. Piesele de 10 Lei poartă pe una din fețe efigia M. S. Regelui Carol II-lea, iar pe cealaltă față un vultur cu crucea în cioc.

Pentru a se evita punerea în circulație, — mai ales în comunele rurale — de monedă falsificată, se va da ordin tuturor percepțiilor din raza acelei Administrații financiare în care se va descrie particularitățile de mai sus, cu mențiunea expresă, ca fiecare percepător să o aducă la cunoștința populației.

Cursul Valorilor la București

16 Iulie 1931.

EFACTE

	Dob. anuală	Cursul
Rentă 1913 original	4 ¹ / ₂	110—120
Rentă 1913 duplicate	4 ¹ / ₂	72—74
Scris Rurale	5	48 ¹ / ₄ —48 ¹ / ₂
Comuna București	4	42—45
Comuna București	5 ⁰ / ₁₀	50—52
Imprumutul Național 1916	5	64—64 ¹ / ₄
Imprumutul Unirii 1919	—	64 ¹ / ₂ —64 ³ / ₄
Imprumutul Refacerii 1920	5	59 ¹ / ₂ —60
Renta împrumutării 1922	5	44—44 ¹ / ₂
„ 1903 original	5 ⁰ / ₁₀	80—85
„ 1903 duplicate	5 ⁰ / ₁₀	70—75
„ Stabilizării 1929		81—81 ¹ / ₄

BĂNCI

	Val. nom.	Cursul
Banca Națională	500	4475—4550
Marmorosch Blank & Cie ex. cup.	500	700—705
Românească ex. cup.	500	500—505
„ pui ex. cup.	500	500—505
De Scont ex. cup.	500	40—45
Comerc. Română ex. cup.	500	485—490
Credit Român ex. cup.	500	500—505
Viticola ex. cup.	500	25—35
Comerț Craiova ex. cup.	500	320—325
Com. Ital. și Rom.	500	675—700
Albina Sibiu ex. cup.	500	500—550
Carpaților	500	340—350

ASIGURĂRI

Dacia-România ex. cup.	2000	3100—3200
Naționala	500	480—500
Generala	500	1150—1200
Agricola ex. cup.	500	500—510
Steaua României	500	1100—1200
Prevederea	200	400—420
Soc. Urania	1000	1700—1800

PETROLIFERE

Steaua Română	500	240—245
Astra Română optate	500	500—505
Speranța opt. ex. cup.	500	500—505
Speranța pui ex. cup.	500	250—275
Petrol Blok	500	95—100
Petrolul Rom. opt.	500	80—85
I. R. D. P. opt.	500	65—67
Concordia	250	325—335
Creditul Miner opt. ex. cup.	500	135—137

DIFERITE SOCIETĂȚI

	Val. nom.	Cursul
Reșița	500	180—182
C. Tramv. Buc.	500	685—695
Govora-Călimănești	200	90—95
Cartea Românească ex. cup.	500	230—235
Creditul Technic	500	140—150
Lelea opt. ex. cup.	500	265—270
Clădirea Românească opt. ex. c.	500	330—335
Mica ex. cup.	500	340—350
Carpatina	500	320—330
Credit Industrial ex. cup.	1000	260—270

MONEDE EFECTIVE

Dolari	169—169.50
Sterline	815—820—
Lirete	8·80—8·85—
Cor. cehe	5—5·05
Franci francezi	6·62—6·65
Franci belgieni	23·50—23·70
Franci elvețieni	32·75—33—
Mărci germane	38·50—39
Zloți	18·80—19—
Șilingi austr.	23·80—23·90
Pengő	29·40—29·60
Dinari	2·96—2·99
Leva	1·21—1·22
Drachme	2·22—2·25
Lire otomane	78—80—
Napoleon	655—660—